

RESSENYA DEL LLIBRE:

DICCIONARI PER A OCIOSOS.

INTRODUCCIÓ:

Aquest treball conté una ressenya del llibre anomenat diccionari per a ociosos. Aquest llibre el baix triar per que més d'una persona me'l va recomanar, i a més té un títol molt cridaner, ja només mirant el títol pots veure quin tipus de persona l'ha de llegir, no ho dic per a persones ocioses sino per a persones a qui els hi agradi llegir sobre opinions de diferents persones. La meua primera impressió del llibre va ser molt bona, ja que et dona l'opinió sobre les paraules que gairebé mai saps com definir, perquè per exemple mai saps com definir al numero 0, i en canvi en aquest llibre te'l defineix com una estúpida inventada pels matemàtics, aquest és un dels exemples més clars que es troben al llibre per tal de definir-lo.

AUTOR O AUTORA: FUSTER, Joan. És autor d'obres que esdevenen totalment bàsiques en la cultura catalana, com ara *El descredit de la realitat*, que es causant d'un enorme impacte social. Va dur a terme una tasca de divulgació literaria i historicista. Va arribar a escriure poesia, però va deixar aquest terme per fer ensalls. D'aquest autor no es coneix gairebé res de la seva vida, se sap que es crític amb l'amenitat i l'ironia.

L'OBRA:

- Si contem el llibre de poesia, Diccionari per a ociosos es el seu 5é llibre que va editar a l'any 1964, com en la majoria de llibres Joan Fuster dona la seva opinió sobre algun tema en concret, en aquest llibre, dona l'opinió sobre l'amor, l'atzar, l'avarícia, la bellesa...
- El gènere d'aquest diccionari no es pot concretar, igual que el temps, ja que es un conjunt de paraules definides, però es pot dir que hi ha unes 61 paraules, totes explicades correctament amb un significat explicat potser una mica sense el vocabulari que hi ha en un diccionari habitual.
- Com que es pot dir que aquest no te argument s'ha d'explicar paraula per paraula:
- Amor: l'autor es defineix l'amor com una paraula sempre utilitzada, una paraula que mai s'ha deixat de fer servir, una paraula que sempre ha estat present en obres com Romeo i Julieta, però que mai han existit les tal persones Romeo ni Julieta, ens diu que mai ha existit un amor com el que van viure Julieta i el seu amat.
- Atzar: Ens diu que l'atzar va decidir si per exemple Cleopatra arribaria a ser qui va ser, ens diu que l'atzar es inabolible. Ens diu que en el cas de Cleopatra i el seu nas seductor ja no és tan risible. Ens diu que el que va decidir que Napoleó fos dictador va ser el mateix atzar.
- Avarícia: Ens parla de l'avarícia del diner, de les ganes de conquerir-ho tot gràcies al diner de tenir-ho tot, no ens ho diu per experiència perquè segons ell no es considera dominat per la concupiscència dels béns materials.
- Bellesa: Al definir a aquesta paraula critica a un doctrinari antic que deia que la bellesa per contemplar-la s'havia de fer sense concupiscència. I ens diu que això es una idea de vell o d'impotent.
- Bestiesa: Al dir bestiesa defineix al filòsof que només sap que dir <<sottises>>. Ens diu que la convivència ens obliga a perdonar i a tolerar que els demés facin coses no agradables. Ens defineix al mateix temps la paraula perdonar i ens diu que es superar la irritació el desafecte o la incomoditat que la ofensa ens produeix
- Cadira: Ens compara la cadira amb l'ou de Colom. Ens diu que per a que sigui una cadira amb les perfectes condicions no depen dels materials sino de la seva arquitectura. Diu que la cadira patia un endarreriment considerable, però que no era l'únic.
- Caracterologia: Només es pot dir el que diu ell << en determinats moment de la nostra vida, tots fem cara de gárgola>>, no es pot definir d'altre forma.

- Cinisme: Segons ell es l'antídote de la hipocresia.
- Complice: es aquell qui ens ajuda a ser com som
- Convicció: Diu que cada convicció que deixem per més tard es un prejudici que acumulem, i ens diu que un prejudici es un vici d'origen. I que per circular per la vida no calen massa conviccions, que hi basten tres o quatre. Nomes.
- Covardia: Diu que sempre tenim excusa, per excusar la covardia. Si ens comparem uns als altres to arribem a ser covards
- Defecte: paraula oposada i simetrica al exces.
- Diners: Ell no enten perque les persones menyspreen els diners, si consten tant de guanyar.
- Egoisme: Segons ell el que no es egoista es beneit, i el que no es beneit es egoista.
- Epitafi: només dona un exemple: ací jau

j f

va morir

com va viure

sense ganes

– Escepticisme: Per descriure aquesta paraula descriu l'aspecte intel.lectual, moral, social, politic, tecnic, i literari.

– Etica: per descriure aquesta paraula ens parla basicament de la ciència, la tècnica, i tot el relacionat amb l'home i el seu entorn.

- Fatuïtat: Ens parla del luxe de la vanitat, de seer important a tots aquells llocs on habitualment anem. Que es la forma que ha trobat l'home per passar l'estona agradablement.
- Fer: l'unic que diu es, que sempre fem– estem fent– alguna cosa distinta de la que estavem obligats a fer.
- Flaner: Per explicar–ho dona un diàleg d'un llibre de Bernanós.
- Gent: Diu que cuan parlem de gent, no estem parlant de nosaltres mateixos sino dels demes dels que ens embolten. Quan parlem de gent, nosaltres ens veiem fora d'aquest grup.
- Guerra: ens diu que la guerra quan comença es una gran vacança, duran la qual tot esta permes. Normalment els soldats es veuen forçats a cantar una canço quan tornen al front. Diu que la guerra es una <<categoria>> al.lucinant.
- Home: Critica una frase que va dir algú i que deia que la vida de l'home no es sino una passió inutil. I ell diu que la vida deixa de ser una passió inutil quan deixem de pensar que és una passió inutil.
- Humiliació: Diu que tothom se sent humiliat per una cosa o per unes coses distintes.
- Idees: L'unic que diu es: Tota coincidència entre les meves idees i les teves és aixó: pura coincidència.
- Indignació: Diu que la gent esta equivocada quan pensa que la paraula indignació és sinonim de ira. Perue per ell l'indignació és un esclat d'exasperació dirigit contra l'indignant.
- Infern: Diu que donem com fet que l'infern es un lloc on sempre hi ha dolor , cástig...I que a vegades ja enviem a algú a l'infern sopusant que d'alguna manera existeix.
- Intel.lectual: Diu que l'intel.lectualisme esta perdut, que ja ningú s'enrecorda del que van fer persones com Erasme, que ja pasen com si res, ningú s'enrecorda.
- Interés: Dona com a exemple una situació que li va passar amb un amic.
- Justicia: Per explicar–lo dona com a exemple el que hi ha en els diaris de la segona quinzena de gener de 1963. Oberg i Knochen (dos criminalistes) han estat alliberats per dur–los al seu pais, Alemanya. L'autor sembla no estar molt d'acord amb aixó només cal mirar els exemples que posa.
- Malicia: Ho troba comic perque diu que sempre som menys malvats del que ens pensem ser.

- Mediterrani: Veu al mediterrani ja no tan sols com un mar, sino com un company de sentiments, com a una persona de la que se sent orgullos de ser amic.
 - Mentir: Explica que es un art difícil d'assolir correctament. Diu que moltes vegades cuan sabem que una persona ens menteix li retirem la confiança. Es posa a ell com a exemple de mal mentider.
 - Morir: Diu que morir-se de qualsevol forma es un error, i diu que aixó mateix també es podria dir de el fet de viure.
 - Penediment: diu que sempre que fas una cosa per molt bona que sigui es per penedir-se, pero que penedint-nos-en no arriba a cap lloc.
 - Pensament: del pensament només diu que tot pensament és un mal pensament.
 - Perdó: Ens diu en general que la gent ja no utilitza aquesta paraula, que ja només s'utilitza en els jutjats...Pero que en canvi el perdó autentic apareix sempre en funció d'una injúria important. I ens parla al matex temps de l'ofensa.
 - Plagi: Avanç el plagi practicament no existia, sino que es a partir dels autors d'avui dia que si ho fan el consideren un home que no fa cas a la llei de la cavalleria comercial. Ens parla de Josep Pla, que sempre ha estat un gran defensor del plagi. Que ens diu que per a plagiar bé es necessita un talent que no tothom té.
 - Política: Diu que tota la política que nosaltres no fem, será feta contra nosaltres, compara la política amb el fet de convencer a algú de ser conseqüent amb ell mateix i amb la seva dignitat d'home.
 - Quixotisme: Ens parla de Don Quixot, una persona sempre destinada a sortir perdent, explica la historia de Quixot i Ulisses.
 - Relotge: Compara el rellotge actual amb el rellotge de sol, amb les inscripcions que hi havia en els rellotges antics, anuncis de morts del pas del temps...Diu que l'home sempre ha fet el mateix amb el temps, aprofitar-lo, perdre'l,...
 - Ser: Diu que tothom vol ser d'una altre forma, perque sino fos així ningú no dindria prou paciència per a suportar-se a si mateix.
 - Servilisme: Diu que cap servilisme es desinteressat.
 - Sexe: Dona una gran reflexió sobre aquest tema, no només ens parla del sexe físic, sino de l'oral de les converses desvergonyides. Compara de certa manera a l'home i a la dona, amb el comportament animal. Tot i que crec que per entendre el que vol dir es millor llegir-ho tot.
 - Silenci: Diu que callar es mentir.
 - Temprança: No l'he entes clarament, pero crec que intenta comparar la temprança amb la virtut.
 - Temps: Mentre dormiu us creix la barba: aixó es el temps.
 - Uxorici: segons ell es una conseqüencia del matrimoni.
 - Venjança: Per ell es la replica a una ofensa. Per ell es l'alçament d'un poble o d'una classe que ha sofer opressió o injusticia.
 - Vici: No acabo d'entendre el concepte de vici que té l'autor.
 - Xarlatà: Per ell el xarlatà es aquell que té llibertat. Afeccionats a xerrar, viciosos de la xerrameca, admirem els genis de l'especialitat.
 - Xenofòbia: L'odi a l'estranger a la persona que no coneixem, es un acte que perdurará per sempre.
 - Zero: El numero zero per l'autor es una tonteria, que es van inventar els matemàtics.
- L'autor utilitza un llenguatge molt clar, facil d'entendre, i ben estructurat.

CONCLUSIÓ:

La meva opinió sobre aquest llibre es molt bona, crec que es un llibre molt ben aconseguit, m'agradat, perque em dona l'opinió d'una persona que hi enten. Cada vegada que llegia una de les paraules, coneixia més coses sobre el significat d'aquesta.

BIBLIOGRAFIA:

- Diccionari enciclopedic Salvat universal

OBSERVACIONS

Narrativa: Aquest llibre no es pot definir com a novel·la, i tampoc es pot dir les seves característiques.

Es un assaig.

RESSENYA DEL LLIBRE:

DICCIONARI PER A OCIOSOS